

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LVI. — Izdan in razposlan dne 24. decembra 1886.

176.

Dopustno pismo od 12. oktobra 1886,

za lokalno železnico a) od Traismara, na slučaj od Herzogenburga v Krems; b) z nekega mesta krila Absdorf-Krems v Sigmundsherberg.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,
 apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je avstrijska družba lokalnih železnic zaprosila, da bi ji se dala dopustitev (koncesija), zgraditi lokalno železnico od Traismara, na slučaj od Herzogenburga v Krems, stikajočo se z lokalno železnico od St. Pöltena v Tulln in pa nadaljšnjo lokalno železnico z nekega mesta krila Absdorf-Krems v Sigmundsherberg, ter voziti po njih, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja po postavi o dopuščanju železnic od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238), kakor tudi po postavah od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56), od 26. decembra 1882 (Drž. zak. št. 180), od 28. decembra 1884 (Drž. zak. št. 203) in od 29. junija 1886 (Drž. zak. št. 104) to dopustitev imenovani družbi podeliti také le:

§. 1.

Dajemo avstrijski družbi lokalnih železnic pravico, zgraditi naslednji lokomotivni železnici, kateri bođe izvesti kot lokalni železnici s pravilno raztečino, ter voziti po njih, namreč:

- a) z nekega mesta lokalne železnice St. Pölten—Tulln pri Traismaru, na slučaj Herzogenburgu čez reko Donavo v Krems;
- b) z nekega mesta proge Absdorf—Krems med Kremsom in Hadersdorfom po Kampski dolini v Horn in odtod v Sigmundsherberg, kjer se bode stikala s železnico po cesarji Francu Jožefu slovočo.

§. 2.

Železnicama, ki sta predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:

- a) oprostitev od kolkov (štempljev) in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine služeče v to, da se nabavi glavnica in zagotovi glavnično obrestovanje in pa vršba vožnje — do časa, ko se začne ta vršba, in tako tudi v pridobitev zemljišč, v gradnjo in opravo železnice — do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od kolkov in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obli-gacij (§. 6) z interimalnimi listi vred, in pa za vknjižbo predstvenih obligacij, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišč;
- c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja kolkovnih (štempelj-skih) pristojbin kuponom, in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let, računeč od današnjega dne.

§. 3.

Družbina dolžnost je gradnjo v §. 1 imenovanih železnic precej začeti, čim se jima zaklini črta, najdalje v dveh letih računeč od zgornjega časa dokončati, dodelani železnici v občno službo izročiti, ter vršbo vožnje po njih ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati.

Da bode držala se zgornjega roka za gradnjo, dolžna je družba državni upravi dati varnost, položivši dvajset tisoč (20.000) goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati varovancev novci.

Ako bi ne dostala zgornjega roka, sme se izreči, da je ta položnina propala.

§. 4.

Da izdela dopuščeni železnici, dodeljuje se družbi pravica razlastitve po določenih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se družbi dodeli tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

§. 5.

Družbi se je ob gradnji železnic, kateri se tu dopuščata, in ob voženji po njih držati tega, kar ustanavlja to dopustno pismo, in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko ministerstvo, ter tudi tega, kar velevalo semkaj meréče

postave in ukazi, zlasti postava o dopušcanji železnic od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in železnocestni vršbeni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in pa postav in ukazov, kateri se morebiti pozneje dadó.

Kar se vršbe same tiče, odpuščajo se varnostne naredbe propisane v redu železnocestne vršbe v toliko, kolikor se bode z ozirom na znižano maksimalno brzino trgovinskemu ministerstvu zdelo, da se smejo, ter bodo na to stran veljali dotični posebni vršbeni propisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Družbi priteza se pravica, s posebnim dovoljenjem državne uprave in pod uveti, ki jih ona postavi, v dobavo potrebnih novcev za gradnjo in opravo v §. 1 imenovanih lokalnih železnic izdati delnice in predstvene obligacije.

Iznos napravne glavnice potrebuje odobrenja državne uprave.

Pri tem naj veljá to načelo, da se razven troškov na sestavo projekta, na gradbo in uredbo železnic in za dobavo vozil res uporabljenih in prav izkazanih z interkalarnimi obrestmi vred, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je bilo res kursne izgube pri dobavi glavnice, ne smejo v račun postavljati nikakeršni drugi.

Ako bi po iztečaju prvega vršbenega leta bilo treba še drugih novih stavbin, ali bi se pomnožile vršbene oprave, smejo se dotični troškovi prišteti napravni glavnici, ako je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo vršbenih oprav, in če se troškovi izkažejo, kakor je prav.

Vso napravno glavnico treba je odplačati po razdolžnem črteži, ki ga odobri državna uprava, v času, dokler traja koncesija.

Družbena pravila in obrazci delnic in predstvenih obligacij, ki se izdadó, potrebujejo odobrenja državne uprave.

§. 7.

Vojaščino bode prevažati po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določenih o tem in o polajšilih potujočim vojakom, katera vsak čas veljajo pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila obsezajo tudi deželno bramovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice, nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in pri glednim zborom, potem vojaško stražno krdelo civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaško osnovano finančno in varnostno stražo.

Družba se zavezuje, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za prevažanje vojakov in o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških prevoznjeh, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dodatni dogovor o vožnji takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob trošku vojaške blagajnice.

Tako je tudi dolžna pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih prevoznjeh vojaščine in na propis o prevoznjeh vojaščine po železnicah.

Te dolžnosti ima družba samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z oziranjem na drugotnost teh železnic in na polajšila vsled tega dodeljena gledé naprave, opreme in cele vršbe zdi biti zvršljivo.

Družba se zavezuje, da se hoče pri oddajanji služeb v zmislu postave od 19. aprila 1872 (Drž. zak. št. 60) ozirati na doslužene podoficirje iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 8.

Družba ima dolžnost, vršbo vožnje po železnicah, ki se tu dopuščata, v službi mobilizacije ali vojske vsak čas brez pravice do odškodovanja v toliko in dotle ustaviti, kolikor in dokler bi vojaško oblastvo spoznalo, da je to neogibno potrebno z vojaških ozirov.

§. 9.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9 lit. b) postave o dopuščanji železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja do 11. maja 1874, in mine po tem roku.

Državna uprava sme izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti v §. 3 ustanovljene o začetku in zvršetku gradnje, potem o začetku poslovršbe ter bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11^{ga}, lit. b) postave o dopuščanji železnic niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 10.

Država bode na družbin račun vodila poslovršbo po železnocestnih kosih, kateri so predmet te dopustnice.

Kakšna bode v ostalem ta voditev poslovršbe, to uravnjuje vršbena pogodba, ki jo državna uprava sklene z družbo.

§. 11.

Državna uprava si prihranja pravico, železnici, kateri se s tem dopuščata, ko bodeta dodelani in v službo izročeni, in pa tudi, če je bode volja, lokalno železnico St. Pölten—Tulln, ki je predmet dopustnega pisma od 12. maja 1884 (Drž. zak. št. 104), vsak čas odkupiti pod naslednjimi določili:

1. Da se določi odkupščina, seštejé se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki najslabejših dveh let in povprečni čisti dohodek ostalih petih let se potem izračuni.

2. Ako bi vendar tako najdeni srednji čisti dohodek ne dosegel vsaj letnine potrebne za štiri in pol-odstotne obresti iznosa številkom enakega nominalni napravni glavnici, ki jo je dovolila državna uprava, in za nje odplačilo o času, za katerega veljá koncesija, vračunjaje *agio* za predstvene na zlato veljavščino

slovoče obligacije, kakeršen se najde po srednji ceni zlata da je bil v letu pred odkupom, ali ta iznos se vendar razumeva samo v notah avstr. veljavščine, — tedaj se ta letnina vzame kot čisti donos odmeri odkupščine v podlogo.

To veljá tudi za slučaj, če se železnica odkupi pred preteklim sedmim letom vršbe.

3. Odškodba naj se dá v renti, enaki zgornjemu srednjemu, odnosno minimalnemu donosu, ki naj se družbi v dobi še ostali koncesije poluletno, 30. junija in 31. decembra vsako leto po dospelji plačuje.

4. Državi se pridržuje pravica, kadar koli namesto še ne dospelih plačil rente plačati glavnično vrednost njih, diskontirano po pet od sto na leto, obresti na obresti računeč.

Ako se država odloči, da bode to glavnico plačevala, naj jo — kakor si sama izbere — plača v gotovini ali z državnimi zadolžnicami. Državne zadolžnice je pri tem računiti po ceni, kakoršna se podá kot srednja cena državnih zadolžnic enake vrste po uradnih zapisih, da je v neposrednje poprejšnjem poluletji bila na Dunajski borsí.

5. Po odkupu železnic in z dnem tega odkupa pride država izplačavši odkupščino brez nadaljnje odplate v bremen čisto last in užitek teh tukaj koncesioniranih železnic z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, — tudi vozil in zalog materijala, in tako tudi iz napravne glavnice narejenih vršbenih in pričuvnih zalogov, kolikor le-ti niso uže po svoji namembi z odobrenjem državne uprave pošli.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, preide na državo brezodplatno neobremenjena svojína in užitek tu dopuščenih železnic in vse premične in nepremične pritikline, tudi vozil in zalog materijala, in tako tudi iz napravne glavnice narejenih vršbenih in pričuvnih zalogov v obsegu, ki je v §. 11 pod št. 5 povedan.

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupita (§. 11) železnici, ostaja družbi last pričuvnega (reservnega) zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar bi imela po obračunih terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, katere je sezidala ali si pridobila vsled pooblastila od državne uprave z izrecnim pristavkom, da ne bodo pritiklina železnici.

§. 13.

Državna uprava ima pravico, uvériti se, da so dela železnic ter tudi oprava za vožnjo po njih po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po cesarskem komisarji postavljenem pri avstrijski družbi lokalnih železnic pregledovati gospodarjenje, in sosebno po nadzornikih ob trošku družbe pošiljanih kakor se ji koli pozdi primerno prigledovati, da se delo izvede po projektu in po pogodbi.

Za tu ustanovljeno nadziranje železnocestnega podjetja po cesarskem komisarji, naj družba ne plačuje v državno blagajno posebnega povračila; takisto se družba tudi odvezuje dolžnosti, izrečenih v §. 89 reda železnocestne vršbe

od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) gledé povračila večjih troškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstvenem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabaviti in vzdržavati uradne prostorije.

§. 14.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici, v dopustnih uvetih ali v postavah, poprijeti se naredeb, primernih postavam ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, — izreči, da je ugasnila.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje leta dopustnica, in dodeljujoč družbi pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, dvanajstega dne meseca oktobra v letu po odrešnji sveta tisoč osem sto osemdesetem šestem, Našega cesarjevanja tridesetem osmem.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.

177.

Razglas ministerstva za trgovino od 13. decembra 1886,

da so določila v §. 2 Najvišjega dopustnega pisma od 12. maja 1884 (Drž. zak. št. 104) za lokalno železnico St. Pölten—Tulln razkrepljena.

Na podlogi Najvišje odloke od 12. oktobra 1886 razkrepljajo se s tem določila, stoječa v §. 2 Najvišjega dopustnega pisma od 12. maja 1884 (Drž. zak. št. 104) za lokalno železnico od St. Pöltena v Tulln, gledé katere iz dopustitve izvirajoče pravice in dolžnosti zdaj pristojé samo in edino avstrijski družbi lokalnih železnic, po tem ko je bankovni zavod, kateri je bil iz prva kot sokoncesionar udeležen, izstopil iz tega razmerja.

Bacquehem s. r.

178.**Razglas ministerstva za finance od 11. decembra 1886,**

da je več malih colnij II. razreda na Českem premenjenih v colnijske podružnice.

Počenski od 1. januarja 1887 opusté se naslednje male colnije II. razreda na Českem, ter na njihovo mesto ustanové colnijske podružnice z enakimi zaco-lovalnimi pravicami, namreč colnije: Buchwald, Schwarzach, Sv. Katarina, Niederlichtenwalde, Kleinaupa, Petersdorf in Albendorf.

Dunajewski s. r.

179.**Razpis ministerstva za finance od 14. decembra 1886,**

o pretakanji rudninskega olja, davka prosto odnesenega iz zdelovalnice zarad izvoza čez colno mejo, katero se primerja med vožnjo, in o nekih premenah § 17, B, zvršitvenega propisa k postavi o davku od rudninskega olja.

V porazumu s kralj. ogerskim ministerstvom za finance ukazuje se dodatno k § 17, B razpisa finančnega ministerstva od 23. junija 1882 (Drž. zak. št. 78), da je določila razpisa finančnega ministerstva od 1. septembra 1885 (Drž. zak. št. 127), s katerim se uravnjuje postopek, kadar se med vožnjo pretoči kaj zaco-lnega ali zadavkanega rudninskega olja, ki je namenjeno v hranišče kake pre-čiščevalnice rudninskega olja pod pridržkom, da se davka prosto odnesti sme, zmislju primerno uporabljati tudi na take slučaje, v katerih se davkovno rudnin-sko olje, s prostostjo od davka odneseno iz zdelovalnice zarad izvoza čez colno mejo, na vožnji iz voznihi sodov pretaka v nalašč za to namenjene, za uradno zaporo prinaredne železnocestne vozove sè shrambami (reservoarji).

Ob enem se daje finančnim oblastvom I. stopinje oblast, rok, kateri je v § 17, B, št. 9, odstavek 2 gori omenjenega zvršitvenega propisa k postavi o davku od rudninskega olja postavljen na štiri tedne, da mora namreč v tem roku podjetnik ali voditelj prečiščalnice rudninskega olja pokazati izvozno vpo-ved s potrjenim na njej izvozom, odnosno, da mora v istem roku priznanilo o izvozu priti v roke finančnemu organu, postavljenemu za neposrednje nadziranje prečiščalnice rudninskega olja, podaljšati, kadar potreba tako nanese, na šest tednov.

Dalje se daje oblast finančnim oblastvom I. stopinje, v slučaji, kadar se je na izvozu rudninskega olja, davka prosto odnesenega iz zdelovalnice in posla-nega v kako vnanjo deželo, pri izvozi colniji našla manjša teža, nego je bila vpovedana, na zaprosbo stranke porabnino, kar je prihaja na dotično razliko v teži, katero je pobrati po § 17, B, št. 9, odst. 2 gori omenjenega zvršitvenega propisa k postavi o davku od rudninskega olja, tedaj odpustiti, kadar so naslednji uveti skup izpolnjeni, namreč:

- a) Mora biti popolnem razjasnjen vzrok omenjene razlike, n. pr. po izgubi olja med vožnjo, ker so sodi puščali, kakor je dokazano, ali pri pretakanji iz sodov v železnocestne vozove z reservoarji itd.

- b) Ne sme biti nikakešnih pomislekov zoper postopek na vožnjo, je li bil kakor je v redu, se posebno o pretakanji rudninskega olja v železnocestne vozove z dotičnimi reservoirji, kakor tudi sploh ne sme biti nobenega suma gledé kakega dohodarstvenega prestopka.
- c) Ne sme razlika med vpovedano in pri izvozni colniji najdeno težo rudninskega olja presežati pet odstotkov vpovedane teže.
- Kadar je razlika večja, sme samo ministerstvo za finance odpustiti porabnino, kar je pride, če so izpolnjeni drugi uveti za to.

Dunajewski s. r.

180.

Razpis ministerstva za finance od 19. decembra 1886,

o dodelitvi davkovnega povračila za žesto (spirit), uporabljano v izdelovanje glicerinovega mila.

V porazumu s kralj. ogerskim ministerstvom za finance dodeljuje se na podlogi §§^{ov} 4 in 102 postave o davku od žganja, dane 27. junija 1878 (Drž. zak. št. 72) davkovno povračilo tudi onim, kateri po fabriško izdelujejo glicerinovo milo, za uporabljeno v to žesto (spirit) po naslednjih določilih:

1. V narejanje glicerinovega mila namenjena žesta mora imeti najmanj 90 stopinj alkoholovitosti, in predno se začne rabiti, mora se v pričo dveh finančnih organov s primesjo, katero naj fabrikant o svojem trošku dobavi, neužitna za ljudi narediti (denaturirati).

Ta primes naj sestoji najmanj iz 13 kilogramov kokosovega ali lojenega mila na vsak hektoliter žeste.

2. Fabrikant naj v prošnji za dovoljenje davkovnega povračila pové srednjo potrebo alkohola v narejo od vsakih 100 kilogramov glicerinovega mila.

Kot največina vzema se za narejo od 100 kilogramov glicerinovega mila po 24 hektoliterskih stopinj alkohola.

Množina potrebe, kakor jo je povedal fabrikant, ali kadar bi bil povedal večo množino od omenjene zgoraj največine, ta največina ne sme se prestopati pri davkovnem povračilu.

3. V fabriki glicerinovega mila, ki ima pravico do davkovnega povračila za žesto, ne sme stati noben aparat za vnovično prekapanje žeste.

4. V ostalem naj se v §. 3, odstavku I razpisa finančnega ministerstva od 14. julija 1884 (Drž. zak. št. 114), glede davkovnega povračila za izdelovanje svinčenege cukra navedena določila zmislu primerno uporabljajo tudi na fabrikante glicerinovega mila.

Dunajewski s. r.